

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 12

Utgitt 27 mars.

1923

Lov

20 mars.

om forlenget gyldighet av midlertidig lov av 21 mars 1919
om erhvervelse av fast eiendom i fiskeridistriktene.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 17 mars 1923 sålydende:

Midlertidig lov av 21 mars 1919 om erhvervelse av fast eiendom i fiskeridistriktene vedblir å gjelde inntil 21 mars 1924.

Tilhar Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter, samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 20 mars 1923.

Haakon.

(L. S.).

Otto B. Halvorsen.

H. S. Fürst.

Bruksregler

22 mars.

for Gran bygdealmenning, Opland fylke,

approbert av Landbruksdepartementet 22 mars 1923.

§ 1. Det påhviler styret å bedømme de inkomne andragender om virke fra almenningen og å tilstå sådant i den utstrekning, styret efter beste skjønn finner nødvendig.

Styret og skogbestyreren i samråd bestemmer, hvor og hvor meget der hvert år skal åvirkes, idet der såvidt mulig kun tas forstlige hensyn. For å få det nødvendige lokalkjennskap til almenningen skal styret samlet eller ved en utvalgt komité befare almenningen så ofte, styret finner det nødvendig, og minst 1 gang hvert år. For reiser i almenningens tjeneste — styremøter undtatt — er styremedlemmene berettiget til reisegodtgjørelse som for ordførere bestemt.

Under befarung i skogen kan dog ikke beregnes skyssgodtgjørelse innen almenningens område.

22 mars. § 2. De bruksberettigede har under opgiven av fullt navn og eiendommens navn, gnr. og bnr. innen 14 april og 1 august til styret å innmelde på dertil anordnede skjemaer, hvad enhver vil ha tilstått av virke, og hvortil det aktes benyttet. Senest 3 uker før hugstterminen har styret å behandle de innkomne rekvisisjoner og treffe sin avgjørelse. Styret innfører sine avgjørelser i bevilgningsprotokollen og meddeler skogbestyreren utskrift derav.

§ 3. Styret ansetter skogbestyrer, de fornødne skogvoktere samt en regnskapsfører og kasserer og 2 revisorer. Ingen av disse må være medlem av styret. Styret fastsetter ovennevnte funksjonærers lønn med undtagelse av skogbestyrerens; dennes lønn fastsettes av departementet efter forslag av styret.

§ 4. Enhver åvirkning i almenningen uten foregående utblinkning eller utvisning ved skogbestyreren er forbudt.

§ 5. Hugst av tømmer-, sag- og langtømmer — på rot, som tilstås de bruksberettigede, foretas inntil videre av de bruksberettigede selv, medmindre styret treffer annen bestemmelse. Hvordan blinkningen i det store og hele skal foregå, bestemmes av skogbestyreren, dog således, at et tydelig merke såvidt mulig blir gjenstående på stubben. Til sagtømmer skal treet utnyttes inntil 16 cm. topmål, og den bruksberettigede skal forsyne hver stokk med sitt merke. Finner skogbestyreren, at den bruksberettigede ikke utfører hugsten som påbudt, kan han frata den bruksberettigede retten til selv å åvirke. Al annen hugst lar styret selv utføre, og er de bruksberettigede fortrinsberettiget til dette arbeide.

§ 6. Veden til de i almenningen bruksberettigede setrer skal såvidt forholdene tillater det, utvises i nærheten av setrene og kan hugges av den bruksberettigede selv.

§ 7. Bruksberettiget, som ikke åvirker til ham utblinket eller utvist virke i første hugsttermin, har tapt retten til å hugge det. Trevirke, som ikke er bortført fra skogen senest 2 år efter utvisningen eller utblinkningen, har styret rett til enten å fradra ved neste utblinkning eller utvisning, eller selv å råde over til egen bruk. Det forbyes å sette igjen but på stubben og å la trærne bli stående med prøveskoro eller å la nedfelte trær ligge uten å gjøres op.

§ 8. De bruksberettigedes åvirkning må uten skogbestyrerens tillatelse alene finne sted i tiden fra og med 1 mai til og med 20 desember.

§ 9. Virke fra almenningen må uten styrets tillatelse ikke gis annen anvendelse enn den, hvortil det ved innmeldelsen er oppgitt, eller overdras eller overlates nogen annen. Betalingen for alt virke fra almenningen erlegges enten kontant eller efter 30 dager. Der kan forlanges garanti for riktig betaling. Bruksberettiget, som står tilrest med betaling for virke fra almenningen, kan styret nekte ny bevilgning eller utblinkning, inntil gjel-

den er betalt. Av gjeld svares fra forfallsdag, til betaling skjer, 22 mars 6 % renter p. å.

§ 10. Bruksberettiget, som anvender materialer, som erstatte eller bevarer trevirke, kan av styret tilstås bidrag hertil, hvis styret finner dette overensstemmende med en økonomisk drift av almenningen. Dog skal ikke ydes over 28 % av materialenes kostende på leveransestedet.

§ 11. Barkflåning, stetting samt hvilkensomhelst annen beskadigelse av trær på rot er forbudt. Således må ikke hugges veiblink i bartrær.

§ 12. Overfredelse av disse regler er belagt med straff.

§ 13. Salg av trevirke fra almenningen må ikke finne sted, medmindre det finnes påkrevet av hensyn til skogens rasjonelle behandling og økonomiske utnyttelse og kan skje uten skade for de bruksberettigedes behov.

Av det ved salgsdriften innvunne overskudd avsettes som sikkerhetsfond for de bruksberettigede et grunnfond, hvis størrelse beregnes til minst kr. 10 000,00 — ti tusen kroner — for hver pct. i det forholdstall, hvori almenningen er tildelt skog ved fellesalmenningens deling. For anvendelse av dette fond gjelder følgende regler:

- a) Rentene disponeres efter styrets beslutning som godtgjørelse for innspar trevirke efter reglens § 10 eller som erstatning til de bruksberettigede for innskrenkninger i bruksutøvelsen, som de blir pålagt av hensyn til skogens rasjonelle behandling og økonomiske utnyttelse.
- b) Er rentene ikke påkrevet til de i a) nevnte eiemed, kan de efter styrets nærmere beslutning utdeles som utbytte til de eiendomsberettigede.
- c) Den til fondet bundne kapital kan overhodet ikke utnyttes uten til fordel for de bruksberettigede, og alene under særegne omstendigheter, forsåvidt deres bruksrett ikke anses beskyttet ved de av kapitalen innvunne renter. De nærmere regler om fondets anbringelse treffes av almenningsstyret.

§ 14. Nærværende bruksregler trer i kraft 1 januar 1924, og samtidig opheves de tidligere regler for bygdealmenningen.

Lov

om fredning av hummer.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 22 januar 1923 sålydende:

23 mars.

Nr. 1.

23 mars.

Nr. 1. § 1. Hummer som er kortere enn 21 centimeter fra spissen av pannehornet til den bakre faste kant av mitterste svømmelapp, må hverken gjemmes, falbys, selges, kjøpes, mottas eller drepes, men skal, straks efter at den er tatt op, slippes tilbake i sjøen.

§ 2. Det er forbudt å fange hummer eller sette ut hummerteiner (med eller uten agn) i tiden fra og med 15 juli til klokken 8 morgen den første virkedag i oktober. Dog kan Kongen — når fylkestinget har søkt om det — utvide eller innskrenke fredningstiden for fylket eller en del av fylket.

I ethvert tilfelle skal fredningstiden omfatte tidsrummet fra 15 juli til første virkedag efter 15 september.

§ 3. Uten hinder av bestemmelsene i §§ 1 og 2 kan Kongen tillate hummerfangst som skjer for å skaffe stamdyr til utklekningsinnretninger eller materiale til videnskapelige undersøkelser.

Samtidig med tillatelsen blir der å gi slike forskrifter som finnes nødvendige for å forebygge misbruk.

§ 4. I fredningstiden (§ 2) må hummer hverken falbys, selges, kjøpes eller mottas her i riket uten at den er lovlig merket. For å få den merket må man godtgjøre at den er innført fra utlandet, eller at den er fanget i lovlig tid. Hvordan dette skal godtgjøres, fastsettes av Kongen, som også gir regler for merkingen.

Under sådan kontroll som Kongen fastsetter, kan dog umerket hummer i fredningstiden sendes — og likeså selges — fra et innenlandsk lager til et annet.

§ 5. I fredningstiden (§ 2) må hummer ikke utføres fra riket uten at det er godtgjort at den er fanget i lovlig tid.

Hvordan dette skal godtgjøres, fastsettes av Kongen.

§ 6. Forseelser mot denne lov, eller mot de forskrifter som er gitt i medhold av loven, straffes med bøter.

Ulovlig fanget eller omsatt hummer blir å slippe ut i sjøen igjen, hvis det formålstjenlig lar sig gjøre. Hvis ikke, kan fangsten eller dens verdi ved dom besluttes inndratt hos den skyldige, til fordel for statskassen.

§ 7. Denne lov trer i kraft straks.

Fra samme dag opheves lov om fredning av hummer av 29 juni 1894 og tilleggslov av 22 juni 1917.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 23 mars 1923.

Haakon.

(L. S.).

Otto B. Halvorsen.

H. S. Fürst.

Kongelig resolusjon

23 mars.

av 23 mars.

1. Det overdrages til Handelsdepartementet å fastsette de regler, som i §§ 4 og 5 i den 23 mars 1923 sanksjonerte lov om fredning av hummer er forutsatt gitt om merkning av hummer og om kontroll med utførsel m.v. av hummer i fredningstiden.
2. Det overdrages inntil videre til fiskeridirektøren for hvert enkelt tilfelle å gi sådan tillatelse og slike forskrifter som nevnt i samme lovs § 3.

Skrivelse fra Handelsdepartementet

23 mars.

av 23 mars,

hvorved departementet i medhold av lov om fredning av hummer av 23 mars 1923 og kongelig resolusjon av s. d. fastsetter nedenstående regler*) for merkning og utførsel m.v. av hummer i fredningstiden:

§ 1. I fredningstiden må hummer ikke utføres fra riket uten at det er godtgjort — på sådan måte som tollvesenet godtar — at hummeren er fanget i lovlig tid.

§ 2. I fredningstiden må hummer hverken falbys, selges, kjøpes eller mottas her i riket uten at den er merket av tollvesenet efter de regler som nedenfor er gitt.

§ 3. Til merkning må hummeren være innlevert innen 24 timer efterat fredningstiden er inntrått, medmindre hummeren opbevares i hummerpark eller -kiste på sådan måte som nedenfor nevnt (§ 6).

§ 4. Den, som forlanger merkningen utført, må godtgjøre — på sådan måte som tollvesenet godtar — at hummeren er fanget i lovlig tid eller innført fra utlandet.

Likeså må man sørge for tilstrekkelig hjelp under merkningen og, i fornødent fall, stille til rådighet et passende lokale for merkearbeidet.

§ 5. Merkningen skjer ved en blyplombe, som festes med en uskjøtt tråd av metall eller fiber (hamp, lin eller lignende) omkring hummerens midtparti, og således at plomben ikke kan fjernes uten at tråden skjæres over.

§ 6. Også i fredningstiden kan hummer anmeldes til merkning eller kontroll, når den opbevares i hummerpark eller hummerkiste — i låssikre innretninger — og nøklene er overlevert tollvesenet før fredningstiden er inntrått.

*) Trer istedenfor tidligere merkeregler av 29 juni 1917 med tilhørende lempningsbestemmelser.

23 mars.

Tollvesenet påser da:

1. at der i fredningstiden ikke blir uttatt umerket hummer undtagen i følgende tilfelle:
 - a. for å utføres direkte til utlandet.
 - b. for å overføres til en eksporthavn for lignende utførsel.
 - c. for å overføres til en annen opbevarings-innretning (tilhørende samme eier eller en annen eier, på samme sted eller på et annet sted i riket).
 - d. for å sendes til omsetning innenlands, således at hummeren ikke blir utlevert til mottageren uten først å være merket av tollvesenet på mottagelsesstedet.
 - e. for å merkes, til omsetning hvorsomhelst.
2. at der i fredningstiden ikke blir innsatt umerket hummer (undtagen fra annet lager efter 1 c ovenfor), medmindre det er godtgjort — på sådan måte som tollvesenet godtar — at hummeren er fanget i lovlig tid eller innført fra utlandet.

§ 7. Forsendelse som nevnt under b, c og d i § 6, 1 må foregå i betryggende plombert emballasje og under tollpass, hvori opgave over antall hummer uttatt og pakket. Tollpasset blir snarest å tilstille tollopsyntet på mottagelsesstedet i konvolutt som er forseglet av tollvesenet.

§ 8. Ved forsendelse av levende hummer, innenlands eller til utførsel, har tollvesenet å påse at hver kasse eller lignende emballasje er tilstrekkelig åpen (småsprinklet eller hullet (ikke luft-tett) og rummelig.

§ 9. Når levende hummer opbevares som nevnt i første punktum av § 6, påser tollvesenet at de låssikre innretninger ikke blir overfylt, og at de er innrettet således at der kan slippes mat ned i til dyrene uten å svekke kontrollens effektivitet.

§ 10. For hver hummer som merkes (levende eller død) betaler den som har forlangt merkningen utført en avgift til tollkassen av 3 — tre — øre, dog minst 3 — tre — kroner for hver forretning.

For hver kontrollforretning (§ 6) — utenom bare merkning — er avgiften 3 — tre — kroner pr. medgått time, for brøkdeler av time tilsvarende, dog minst 1 — en — krone for enkelt forretning.

Må vedkommende tjenestemann foreta reise for merkningens eller kontrollens skyld, tilkommer der ham sedvanlig skyss- og kostgodtgjørelse, som likeledes betales av den som har forlangt forretningen utført.

§ 11. Overtredelse av disse regler straffes med bøter.

Otto B. Halvorsen

Midlertidig lov

23 mars.

Nr. 2.

om forlengelse av leietiden for husmenn, bygsele menn og leilendinger.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 17 mars 1923 sålydende:

I.

Husmenn, bygsele menn og leilendinger skal, uansett om leieforholdet ifølge opsigelse fra eierens side eller ifølge leieavtalen skulde ha ophørt før faredag 1924, dog ha rett til å fortsette bruken av leiebruket inntil nevnte faredag. Den samme rett har også dødsboets vedkommende, hvor leieforholdet opphører ved dødsfall.

Leievilkårene skal være de samme som før, dog kan grunneieren, hvis han finner, at avgiften er for lavt satt, fordre dette spørsmål avgjort ved et skjønn, avgitt under lensmannens bestyrelse av tre menn. Omkostningene ved dette skjønn bæres av grunneieren, hvis avgiften ikke forhøies, og av den annen part, hvis forhøielse finner sted. Forøvrig finner reglene i lov om veivesenet av 21 juni 1912 kap. VII tilsvarende anvendelse, sålangt de passer, såvel for underskjønn som i tilfelle for overskjønn.

Bestemmelsen om, at leieforhold ikke skal opphøre før faredag 1924, gjelder dog ikke, hvor det ved endelig dom er avgjort, at leieren har forbrutt sin leierett. Likeledes kan vedkommende departement etter andragende fra eieren, og etterat leieren har hatt anledning til å uttale sig, gi tillatelse til, at forholdet opphører før, hvor dette av særlige grunner finnes rimelig.

I tvisttilfelle avgjøres det av åstedsforlikskommisjonen med endelig virkning, hvem der skal anses som husmann, bygsele mann eller leilending i forhold til denne lov.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 23 mars 1923.

Haakon.

(L. S.).

Otto B. Halvorsen.

H. S. Fürst.

23 mars.
Nr. 3.

Lov

om forandring i lov om salg og skjenkning av brennevin, øl, vin, fruktvin og mjød av 17 mai 1904, jfr. tilleggslov, lov nr. 2 av 16 september 1921, og om tillegg til lov av 25 mai 1917 om tillegg til den førstnevnte lov.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 22 mars 1923 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov om salg og skjenkning av brennevin, øl, vin, fruktvin og mjød av 17 mai 1904, jfr. tilleggslov, lov nr. 2 av 16 september 1921, skal herefter lyde således:

Kapitel 1.

Om innførsel og omsetning av brennevin.

§ 1. Med de i denne lov nevnte undtagelser er innførsel, sending, kjøp og salg eller overdragelse på hvilken som helst måte mot vederlag, av brennevin forbudt.

§ 2. Til medisinsk, teknisk eller videnskapelig bruk kan brennevin sendes, selges og kjøpes overensstemmende med hvad derom bestemmes ved lov eller i forskrifter som utferdiges av Kongen.

Innførsel til ovennevnte bruk kan bare foretas av staten, eller av den eller dem som hertil får bevilling av Kongen, eller den han bemyndiger, og på vilkår som i bevillingen bestemmes.

§ 3. Utførsel og gjennomførsel fra og til utlandet av brennevin kan bare finne sted efter forskrifter gitt av Kongen.

Kapitel 5.

Almindelige bestemmelser.

§ 46.

1. Ved fruktvin forstås i denne lov en drikk, som er tilvirket av frukt-, bær- eller plantesaft gjennom alkoholgjæring, og som ikke inneholder over 14 volumprosent alkohol.
2. Ved vin forstås i denne lov en drikk, som er tilvirket av druesaft gjennom alkoholgjæring, og som ikke inneholder over 21 volumprosent alkohol.

3. Ved brennevin forstås i denne lov tilvirket alkohol, ublandet eller i blanding med vann, og enhver ved anvendelse derav fremstilt væske eller annen vare. Som brennevin regnes dog ikke væsker, som ved denaturering eller på annen måte er gjort utjenlig til drikk, og heller ikke væsker, som er tilsatt med alkohol bare for holdbarhetens skyld eller som oppløsningsmiddel. Fruktvin og mjød av større alkoholstyrke enn 14 volumprosent og vin av større alkoholstyrke enn 21 volumprosent blir efter nærværende lov å anse som brennevin. Vedkommende regjeringsdepartement eller den, departementet bemyndiger, avgjør, om en væske efter foranstående skal anses som brennevin.

II.

Bestemmelsene i lov av 25 mai 1917 om tillegg til lov om salg og skjenkning av brennevin, øl, vin, fruktvin og mjød av 17 mai 1904 skal herefter gjelde vin inneholdende inntil 21 volumprosent alkohol (jfr. § 46, nr. 2 i denne lovs I).

III.

Denne lov trer i kraft efter Kongens bestemmelse.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 23 mars 1923.

Haakon.

(L. S.).

Otto B. Halvorsen.

H. S. Fürst.

Kongelig resolusjon

av 23 mars.

I medhold av lov om utenriksvesenet av 7 juli 1922 § 9 utfærdiges nedenstående gebyrtariff for Norges utenrikske stasjoner:

§ 1. For de nedenfor nevnte tjenestehandlinger, utført ved legasjoner eller konsulater for privates regning, erlegges gebyr efter følgende satser, forsåvidt ikke undtagelse herfra er gjort i det følgende:

23 mars.

23 mars. Nr.

I Europa: Utenfor Europa:

1. a) For utferdigelse av attest og certifikat samt for utferdigelse, fornyelse eller visering av norsk pass, hvad enten dette lyder på en eller flere personer kr. 5,00 kr. 10,00

Attester til norske borgere angående deres vernepliktsforhold samt attester som under norske borgeres reiser på offentlig bekostning meddeles dem til fremme av reisens øiemed, er gebyrfri.

I det følgende er under tariffnumrene 2, 3, 4, 5, 10, 11, 15, 16 og 18 omhandlet attester, bevidnelser og påtegninger for hvilke gjelder andre gebyrer enn under 1 a opført.

- b) For visering av pass for utlendinger opkreves et gebyr svarende til det gebyr som vedkommende utlendings hjemlands passviserende myndighet i Norge krever for visering av norske statsborgeres pass for reise til passinnehaverens hjemland; i intet tilfelle vil der bli å opkreve mindre gebyr enn kr. 5,00 i Europa, og kr. 10,00 utenfor Europa, jfr. § 3.

2. For protokollasjon av anmeldt varemerke med tilhørende attestasjon » 5,00 » 10,00
3. Bekreftelse av myndighets eller privatpersons underskrift . . . » 5,00 » 10,00

For bekreftelse av flere underskrifter på et dokument og for bekreftelse av underskrifter på flere til samme sak hørende under legasjonens eller konsulatets segl sammenheftede dokumenter, når antallet av dokumentene ikke overstiger 5, beregnes som for en enkelt bekreftelse. Når dokumentantallet overstiger 5, beregnes nytt gebyr for hvert overskytende antall av inntil 5 eksemplarer.

4. Påtegning på dokumenter, derunder bevidnelser på testamenter . . . » 5,00 » 10,00

Bevidnelser eller påtegninger, som avgis i henhold til lov om de utentor riket værende stemme-

Nr.	I Europa:	Utenfor Europa:	23 mars.
berettigedes deltagelse i stortings- og kommunevalgene, er gebyrfri.			
5. Påtegning av skibspapirer eller på skibsdagboken	kr.	1,00	kr. 2,00
6. Optagelse av sjøforklaring Undersøkelse og forhør i straffesaker eller undersøkelser i henhold til § 324 i lov om sjøfarten av 20 juli 1893 eller § 20 i lov om statskontroll med skibers sjødyktighet av 9 juni 1903 er gebyrfri.	»	20,00	» 30,00
7. Optagelse av protester	»	10,00	» 15,00
8. Opnevne av besiktigelses-, skjønns- eller voldgiftsmenn	»	5,00	» 10,00
9. Utferdigelse av midlertidig nasjonalitetsbevis	»	20,00	» 40,00
10. Attest som i visse land utfordres for skibers inn- eller utklarering; for hver klarering	»	2,00	» 4,00
Hvis flere attester utfordres ved samme inn- eller utklarering berregnes kun som for en ekspedisjon.			
11. Autorisasjon av skibs- og maskindagbok eller andre protokoller tillikemed bevidnelse om den eldre dagboks fremvisning og den nyes utferdigelse	»	3,00	» 5,00
12. a) For påmønstring tillikemed opsettelse av hyrekontrakt og avregningsbok samt antegnelse på bemanningslisten og sjøfartsboken, for hver man	»	1,00	» 2,00
b) for overføring av eldre påmønstring til ny bemanningsliste samt eventuell fornyelse av hyrekontrakten, for hver mann	»	0,50	» 1,00
c) for utarbeidelse av midlertidig (ikke trykt) bemanningsliste berregnes gebyr efter nr. 23.	»		
13. For avmønstring tillikemed antegnelse derom på bemanningslisten og sjøfartsboken, for hver mann	»	1,00	» 2,00
For antegnelse i bemanningslisten om sjømenns rømming er legges intet gebyr.			

23 mars.	Nr.	I Europa:	Utenfor Europa:
	14.	Ombytte av fører tillikemed antegnelse derom på skibspapirene. kr. 5,00	kr. 10,00
	15.	Attest om innførelse i nasjonalitetsmatrikkelen såvelsom attest om utsettelse derav » 2,00	» 4,00
		Selve innførelsen i nasjonalitetsmatrikkelen, når attest ikke begjæres, likesom mottagelse av erklæring og optagelse av forklaring som avgis for bibehold av statsborgerrett, er gebyrfri.	
	16.	For ekteskaps stiftelse samt attest derom » 20,00	» 35,00
		Senere attest derom » 5,00	» 8,00
	17.	Forkynnelse (derunder bevidnelse om utført forkynnelse) i henhold til lov av 4 juni 1892 § 8 angående forkynnelser, varsler i civile saker m.m. » 5,00	» 10,00
	18.	Leveattest » 1,00	» 2,00
	19.	Utskrift av konsulatprotokoll tilmed bekreftelse	
		a) for inntil 4 sider » 5,00	» 8,00
		b) for hver følgende påbegynt side » 1,25	» 2,00
		For fler enn én utskrift beregnes, når disse er utført ved maskinskrevne gjennemslag, den halve gebyrsats for hvert nytt eksemplar.	
	20.	For avskrift tillikemed bekreftelse	
		a) for inntil 4 sider » 8,00	» 12,00
		b) for hver følgende påbegynt side » 2,00	» 3,00
	21.	For bekreftelse av avskrift:	
		a) for inntil 4 sider » 5,00	» 7,00
		b) for hver følgende påbegynt side » 1,25	» 1,75
	22.	For optagelse av muntlige forklaringer i privates anliggender:	
		a) for inntil 4 sider » 15,00	» 25,00
		b) for hver følgende påbegynt side » 3,75	» 6,25
		Optagelse av forklaring angående tvist mellem fører og mannskap er gebyrfri.	
	23.	For forfattelse av andragender eller andre dokumenter samt opsettelse av kontrakter og andre overens-	

Nr.	I Europa:	Utenfor Europa:	23 mars.
komster i privates anliggender, ikke særskilt nevnt i denne tariff:			
a) for inntil 4 sider	kr. 15,00	kr. 25,00	
b) for hver følgende påbegynt side »	3,75	» 6,25	
24. For oversettelse eller bekreftelse av oversettelser den på stedet sedvanlige betaling.			
25. For optagelse av fortegnelse over berget gods, forsåvidt der ikke beregnes godtgjørelse efter nr. 26: 1½ pct. av verdien, dog ikke under » 10,00		» 20,00	
og ikke over » 100,00		» 200,00	
26. For realisasjon av berget skib eller gods: den på stedet sedvanlige betaling.			
27. For varetagelse av fraværende arvinges tarv som hans representant: 4 pct. av det departementet eller arvingen oversendte beløp, når dette ikke overstiger kr. 5 000,00; dog ikke under . . . » 5,00		» 5,00	
2 pct. av det overskytende; dog ialt ikke over » 1 000,00		» 1 000,00	
Denne gebyrberegning omfatter godtgjørelse for samtlige de særskilte forretninger eller ekspedisjoner som er påkrevet til arvesakens fremme. Såfremt det finnes at den godtgjørelse, gebyrtariffen her foreskriver, i et enkelt tilfelle ikke skulde stå i rimelig forhold til det arbeide, som vedkommende sak har medført, kan departementet bestemme at gebyret forhøies.			
28. For optegnelse, innkassering, utbetaling eller forsendelse av etterlatenskaper, forsåvidt avgift ikke blir å beregne efter nr. 27: 2 pct. av beløpet eller verdien; dog ikke under » 5,00		» 5,00	
og ikke over » 150,00		» 150,00	
For innfordring, optegnelse, hjemsendelse eller realisasjon av			

23 mars. Nr.

I	Utenfor
Europa:	Europa:

- etterlatenskaper efter norsk skibsfører eller nogen av besetningen på norsk skib erlægges intet gebyr.
29. a) For innfordring av penger eller innfordring og forsendelse av penger:
 2 pct. av beløpet, dog ikke under kr. 10,00 kr. 10,00
 og ikke over » 500,00 » 500,00
- b) For utbetaling eller forsendelse av penger eller forsendelse av verdipapirer eller verdisaker.
 1 pct. av beløp eller verdi ikke overstigende kr. 1000,00, dog ikke under $\frac{1}{4}$ pct. av det overskytende, det samlede gebyr dog ikke overstigende » 4,00 » 4,00
 » 500,00 » 500,00
- Angående hjemsendelse av sjømanns kontante midler er særlige bestemmelser utfordiget.
30. For opbevaring inntil 4 måneder av penger, verdipapirer eller verdisaker:
 1 pct. av beløp eller verdi ikke overstigende kr. 1000,00, dog ikke under $\frac{1}{2}$ pct. av det overskytende: det samlede gebyr dog ialt ikke overstigende » 4,00 » 4,00
 » 500,00 » 500,00
- For opbevaring av sjømanns hyre samt av beløp som deponeres til dekkelse av utgifter for etterlatte sjømenn eller av avdøde sjømanns etterlatenskaper erlægges intet gebyr.
31. For forskudd eller utlegg av egne midler for private personer: den på stedet sedvanlige godtgjørelse.
32. For forretning utenfor den på stedet sedvanlige forretningstid eller utenfor embedslokalet foruten det i tariffen særskilt fastsatte gebyr og fri befordring til og fra embedslokalet:
 for hver påbegynt time » 5,00 » 8,00
 for en hel dag dog ikke mer enn » 30,00 » 40,00

Nr.	I Europa:	Utenfor Europa:	23 mars.
33. For forretninger utenfor stasjonen, omhandlet i nærværende tariff, erlegges, foruten det tariffmessige gebyr samt erstatning for reise-utgifter, følgende dietgodtgjørelse pr. døgn:			
til sendemann, chargé d'affaires			
og generalkonsul	kr. 50,00	kr. 50,00	
til legasjonsråd, handelspolitisk			
konsulent, konsul, legasjonssekre-			
tær og vicekonsul	» 40,00	» 40,00	
til øvrige tjenestemenn	» 30,00	» 30,00	
Betaling efter nr. 32 og 33 kan ikke beregnes samtidig.			

§ 2. Utenriksk tjenestemann må for tjenstlige forretninger ikke fordre eller oppebære betaling i andre tilfelle enn de som er hjemlet ved § 1 eller annen uttrykkelig bestemmelse.

Gebyr kan ikke beregnes av overordnet tjenestemann når underordnet allerede rettelig har oppebåret gebyr for forretningen.

§ 3. Til veiledning ved beregning av viseringsgebyrer efter gjensidighetsprinsippet vil Utenriksdepartementet holde vedkommende utenrikske stasjoner underrettet om de gebyrer som avkreves norske undersåtter ved passvisering for reiser til vedkommende fremmede land.

§ 4. Gebyr blir ikke å opkreve:

1. For tjenstlige forretninger som utføres for norske stats- og kommunale myndigheter, medmindre forretningene er av den art at særlig godtgjørelse i lignende tilfelle utbetales sådanne myndigheters tjenestemenn i Norge;
2. for forretninger som begjæres av fremmede myndigheter til offentlig bruk, samt når internasjonale eller courtoisiesmessige hensyn tilsier avgiftsfri behandling;
3. når norsk sjømann for å håndheve sin rett eller av annen gyldig årsak forlanger attest, pass, visering, legalisasjon, avskrift, forfattelse av ansøkning, oversettelse av skudsmål, avmønstringsbevis o. l. eller annen bistand;
4. av andre norske undersåtter, som tiltrenger lignende bistand som under 3 nevnt, når deres uformuenhet sannsynliggjøres. Således er bevidnelser i anledning av ansøkinger om gratis rettshjelp gebyrfri;
5. for forretning, som ifølge overenskomst med fremmed stat skal utføres avgiftsfritt.

23 mars.

§ 5. Utenriksdepartementet kan i særlige tilfelle bestemme at gebyr undtagelsesvis kan nedsettes eller frafalles.

§ 6. Er tjenestemannen påført utlegg til bestridelse av nødvendige utgifter foranlediget ved en utført tjenstlig forretning i privates anliggender, har han — hvad enten han ifølge ovenstående tariff er berettiget til for selve forretningen å oppebære noget gebyr eller ikke — rett til å erholde godtgjørelse herfor; dog ikke såfremt godtgjørelsen allerede er innbefattet i den erstatning, som tilkommer ham ifølge tariffen (nr. 33).

§ 7. Som sådanne utlegg kan nevnes: Utgifter til tolk benyttet under forhør eller forklaring, til nødvendig juridisk bistand, porto, telegrammer, avertissementer o. l.

Forinnen tjenestemannen avholder sådanne utlegg bør han imidlertid, når omstendighetene tilsier det, på forhånd sikre sig samtykke fra den interesserte til utleggets avholdelse.

§ 7. Valgt konsul, som av fører av norsk skib eller annen norsk borger benyttes i skibsfarts- eller handelsanliggender eller andre saker er — når disse ligger utenfor konsulat tjenesten — berettiget til for sådan bistand å beregne den på stedet sedvanlige provisjon. Dog er den valgte konsul såfremt der for forretningen er fastsatt gebyr i § 1, uberettiget til å beregne høiere godtgjørelse enn i nevnte § bestemt, selv om forretningen ikke nødvendigvis må utføres av ham i hans egen-skap av konsul.

§ 8. Når gebyr skal beregnes efter side, bør som regel i gjennomsnitt hver håndskreven side inneholde 30 linjer og hver håndskreven linje 35 bokstaver, hver maskinskreven side 20 linjer og hver maskinskreven linje 50 bokstaver.

§ 9. Når tjenestemann oppbærer gebyr, skal han antegne dettes størrelse på dokumentet og, når vedkommende begjærer det, også gi særskilt kvittering derfor. Dokumentet skal påføres ordene »til offentlig bruk uten gebyr«, såfremt forretningen er utført for det offentlige (norsk stats- eller kommunal myndighet), ordene »uten gebyr«, når i andre tilfelle forretningen er avgiftsfri, og ordet »gratis«, når fritagelse for gebyr finner sted av hensyn til vedkommendes uformuenhet.

§ 10. 1. Forinnen tjenestemann på forlangende av privat person mottar til opbevaring penger, verdipapirer eller verdisaker skal vedkommende overlevere ham et skriftlig andragende, avfattet overensstemmende med nedenstående formular A. For depositums mottagelse skal tjenestemannen gi vedkommende kvittering, avfattet overensstemmende med nedenstående formular B.

Disse bestemmelser kommer dog ikke til anvendelse ved mottagelsen til opbevaring av sjømanns hyre eller av beløp, som deponeres til dekning av utgifter for syke eller etterlatte sjømenn.

2. Over mottatte deposita av penger, verdipapirer og dokumenter skal der for hver stasjon føres en særskilt fortegnelse.

Formular A.

Undertegnede andrar herved om, at et beløp av.....
(en pakke inneholdende..... til verdi.....)
må bli mottatt til opbevaring i de — norske i
..... for et tidsrum av inntil måneder.
Undertegnede inngår på, at dette depositum ikke skal utleveres uten mot tilbakelevering av kvittering, og at hverken den norske stat eller nevnte legasjon (konsulat) eller nogen ved samme ansatt funksjonær skal bære nogetsomhelst ansvar for tap, ødeleggelse eller beskadigelse av depositumet, forårsaket ved ild, tyveri eller på annen måte.

..... 19..
(Underskrift).

Formular B.

Herved bevidnes, at idag har overlevert til denne legasjons (dette konsulats) opbevaring for inntil en tid av et beløp av (en pakke erklært å inneholde..... til verdi.....), hvilket beløp (hvilken pakke) blir å tilbakelevere mot denne kvittering. Beløpet (pakken) er mottatt på den uttrykkelige betingelse, at hverken den norske stat eller denne legasjon (dette konsulat) eller nogen ved samme ansatt funksjonær bærer nogetsomhelst ansvar for sammes tap, beskadigelse eller ødeleggelse, forårsaket ved ild, tyveri eller på annen måte.

Gebyret for opbevarelsen utgjør ifølge tariffen
For gebyrets mottagelse meddeles herved kvittering.

De norske i
den 19..

(Underskrift).

§ 11. 1. De gebyrer efter § 1, som oppebæres ved lønnet stasjon tilfaller staten, med undtagelse av dem som omhandles i tariffens nr. 20—33, hvilke tilfaller stasjonens bestyrer. Denne skal dog ikke i budgettårets løp personlig kunne oppebære mer enn tilsammen kr. 5 000,00 av disse gebyrer, beregnet efter nærværende §, avsnitt 3, medmindre departementet i særskilt

23 mars. tilfelle anderledes bestemmer. (Sml. § 1, nr. 27). Beløp som måtte overstige den således satte grense, tilfaller staten.

2. De gebyrer efter § 1, som oppebæres ved valgkonsulat, tilfaller stasjonens innehaver.

3. Ved omregning av de i § 1 fastsatte satser fra norsk til vedkommende fremmede myntsort, legges i land hvis mynt i forhold til gullpariteten noteres høiere enn den norske krone, normalkursen til grunn; i land hvis mynt noteres lavere enn den norske krone, benyttes dagens kurs medmindre anderledes av Utenriksdepartementet bestemmes.

§ 12. Ved hver stasjon skal der føres regnskap over de i medfør av § 1, nr. 1—33 oppebårne gebyrer.

De nærmere forskrifter for gebyroppebørslen og avleggelsen av gebyrregnskapene gis av Utenriksdepartementet.

§ 13. Nærværende tariff, hvorav et eksemplar skal finnes opslått i hvert legasjons- og konsulatkontor, trer i stedet for de iden ved kongelig resolusjon av 24 juli 1906 utferdigede instruks §§ 104—107 inneholdte forskrifter, forandret ved kongelige resolusjoner av 31 mai 1912, 12 juli 1912 og 17 desember 1920.

§ 14. Nærværende tariff trer i kraft fra og med 1 juli 1923.

23 mars.

Kongelig resolusjon

av 23 mars.

1. I henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder meddeles stadfestelse på en av herredsstyret for Lier herred i Buskerud fylke den 21 mars, 27 juni, 14 august og 18 desember 1922 samt 12 mars 1923 vedtatt beslutning til politivedtekter, som skal tre istedenfor de ved Kronprinsregentens resolusjon av 13 juni 1894, jfr. kongelig resolusjon av 24 mai 1919, stadfestede politivedtekter for herredet.

2. I henhold til lov av 25 juli 1913 om offentlig forevisning av kinematografbilleder meddeles stadfestelse på en av herredsstyret for Lier herred den 21 mars, 27 juni, 14 august og 18 desember 1922 samt 12 mars 1923 vedtatt beslutning til kinematografvedtekter for herredet.

Politivedtektene er sålydende:

§ 1. På offentlig vei, hvorunder i disse vedtekter er innbefattet enhver for almindelig ferdsel bestemt eller almindelig beferdet vei, plass, kai, brygge eller bro, såvel som på veiens kanter eller skråninger, må ikke oppløp eller sammenstimlen av folk finne sted, hvorved den offentlige orden forstyrres eller ferdselen hemmes. Likeså litt må der på sådanne steder fore-

gå slagsmål, skriken, høirøstet sang, usømmelig tale eller annen larmende, voldsom, fornærmelig eller usømmelig adferd, hvorved den offentlige orden forstyrres eller de veifarende eller omboende forulempes. Det er likeledes forbudt på nevnte steder å danse, spille kort, samt nyde berusende drikke.

§ 2. Det er forbudt å flytte, bortta, skjære eller risse i, skrive eller tegne på, løsrive eller på annen måte beskadige eller tilsmusse de til offentlig nytte eller prydelse bestemte innretninger eller gjenstander, såsom benker, trær, stakitter, vannposter, grunder og lignende. Det samme gjelder de til offentlig vei støtende hus, plankeverk, porter eller annet.

Det er likeledes forbudt uvedkommende å klatre opad de ved offentlig vei anbragte lyktepeler, stolper for elektriske ledninger eller lignende innretninger, tende eller slukke de på offentlig vei eller sted anbragte lykter eller befatte sig med offentlige brandsignalapparater uten for å melde ildebrand.

§ 3. På offentlig sted opslåtte plakater og bekjentgjørelser er det forbudt å nedrive, besudle eller gjøre uleselige.

§ 4. På eller utover offentlig vei eller i dens umiddelbare nærhet må ingen avfyre gevær eller annet skytevåben, avbrenne fyrverkeri, krutt eller andre eksploderende stoffer, ei heller kaste sten, sneball eller annet som kan bevirke skade eller forulempe veifarende. På eller i nærheten av offentlig vei må der under mineringsarbeider eller under behandling av skytevåben eller eksplosive stoffer utvises den største forsiktighet.

§ 5. Uvøren kjørsel eller ridning (herunder innbefattet sykkelridning) på offentlig vei må ikke finne sted.

Ved kjørsel på sledeføre må vekke eller bjelle benyttes.

§ 6. Uten politiets tillatelse må ingen, selv ikke for kortere tid, ta plass på offentlig vei, plass eller anlegg for å utselge varer eller drive annen forretning.

§ 7. Kjelkeakning, skiløpning eller enhver annen sport eller lek kan av politiet forbys eller innskrenkes på nærmere betegnede offentlige veier, og hvor hensynet til ferdseilen eller den offentlige sikkerhet måtte gjøre dette påkrevet.

§ 8. Vagner der benyttes til kjøring av gjødsel, avfall fra husene, gateskarn eller annen urenlighet, skal — når de benyttes på offentlig vei eller plass — være tette, så intet spilles.

§ 9. Det er forbudt å la hingster gå løse i uinnhegnet til offentlig vei støtende havnegang, såvelsom i innhegninger ved offentlig vei, medmindre innhegningene er forsynt med så høit og sterkt gjerde, at hingsten ikke kan springe over eller trenge igjennem. Det samme gjelder også med hensyn til sinte okser eller andre for den personlige sikkerhet farlige dyr.

§ 10. Når hund viser sig bisk eller glubsk, eller har

23 mars. for vane å forulempe mennesker, eller på almindelig ferdselvei å gjø og fare efter veifarende, skal eieren være pliktig til å holde den bundet eller forsynt med forsvarlig munnkurv. Ingen må på offentlig vei hisse hund på nogen eller undlate å holde sin hund tilbake, når denne i hans påsyn anfaller nogen. Tisper må i løpetiden holdes inne.

§ 11. Offentlig sammenkomst til dans eller annen lystighet må ikke avholdes uten politiets tillatelse. Undtatt er dog sammenkomster som avholdes av foreninger og kun for dens medlemmer.

§ 12. Tillatelse til å gi konserter, dramatiske forestillinger, drive karusell, forevise menagerier, kunster, severdigheter o. l. meddeles av politiet. Tillatelsen knyttes alltid til bestemt person, der optrer som den ansvarlige, og kan tilbakekalles når som helst. Enhver som har fått tillatelse til å gi forestilling eller annet som anført i nærværende paragraf, skal etterkomme de regler som politiet foreskriver. Besøkende plikter å etterkomme politiets ordre i og utenfor lokalet og i det hele å iakttasømmelighet og orden.

Offentlig dans i forbindelse med sådan underholdning er forbudt.

Innenbygds foreninger der har underholdning for medlemmer, er undtatt.

§ 13. De som gir konserter, forestillinger eller forevisninger av den i § 12 omhandlede art, har å utre en avgift til herredskassen for hver forestilling eller forestillingsdag av fra kr. 5,00 til kr. 50,00 efter politiets nærmere bestemmelse, innenbygds foreninger undtatt. Avgiften betales forskuddsvis til lensmannen.

§ 14. Overtredelse av disse vedtekter straffes efter den almindelige straffelovs § 339, 2.

Kinematografvedtektene er sålydende:

§ 1. Tillatelse til å holde kinematografforestillinger meddeles av formannskapet, efterat politiets uttalelse først er innhentet. For enkelte leiligheter meddeles tillatelsen av politiet.

§ 2. Offentlige forevisninger av kinematografbilleder må kun finne sted i lokaler som på forhånd er godkjent av politiet og brandstyret, hvor sådant finnes. De pålegg som til enhver tid gis av politiet og brandstyret til ordenens oprettholdelse eller publikums betryggelse, må etterkommes.

§ 3. Program for forevisningen skal innleveres til politiet senest forevisningsdagen med vedføiet opgave over filmens kontrollnummer. Reklameplakater og programtekst må ikke fremstille deler av filmen som efter filmkontrollens bestemmelse er utelatt; de må heller ikke inneholde opplysning om, at så-

danne deler er utelatt, eller at filmen helt eller delvis har vært forbudt i andre land. Det kan av politiet forbys at der benyttes utropere utenfor lokalene.

§ 4. Personer som på grunn av beruselse eller av andre grunner vil kunne genere de øvrige tilskuere ved høirøstet eller upassende tale eller ved støtende opptreden, må ikke gis adgang til å overvære forestillingene.

§ 5. Bevillingshavere svarer en avgift til herredskassen stor 5 % av bruttoinntekten av forestillingene.

§ 6. Overtredelse av disse vedtekter straffes efter den almindelige straffelovs § 339, 2.

Kongelig resolusjon

23 mars.

av 23 mars.

I henhold til lov til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk av 19 april 1899 meddeles stadfestelse på en av herredsstyret for Nore herred i Buskerud fylke den 21 desember 1922 samt 1 februar og 3 mars 1923 vedtatt beslutning til vedtekt om salg av tobakk til barn m. v.

Vedtekten er sålydende:

§ 1. I Nore herred skal det være forbudt å selge tobakk i hvilkensomhelst form til barn under 15 år, uansett om det sies å være til barnet selv eller andre.

Dog kan barn under 15 år, der medbringer rekvisisjons-seddel, undertegnet og datert av barnets foreldre eller foresatte og lydende på bestemt kvantum, få kjøpt den således rekvi-rerte tobakk.

§ 2. Det skal likeledes være forbudt å kjøpe tobakk i nogen form til bruk for eller efter opfordring av barn under 15 år, samt å overlate sådant barn tobakk som gave eller lån, mot vederlag eller personlige tjenester.

§ 3. Det barn under 15 år, som bruker tobakk, cigar eller cigarett på offentlig vei, offentlig forsamlingssted eller andre offentlige steder kan av politiet fratas den tobakk, pipe eller andre røkeartikler som det har.

Dessuten bør politiet i sådanne tilfelle melde dette til barnets foreldre eller foresatte.

§ 4. Overtredelse av disse vedtekter straffes efter loven.

23 mars.

Kongelig resolusjon

av 23 mars.

Den av Tune herredsstyre den 25 januar 1922 fastsatte vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Tune herred, Østfold fylke, stadfestes — overensstemmende med et fremlagt utkast — i henhold til lov av 25 juli 1913 som gjeldende inntil videre, — å regne fra og med 15 april 1923, og som tredende istedenfor den ved kongelig resolusjon av 16 november 1917 stadfestede lukningsvedtekt for herredet.

Den stadfestede vedtekt er sålydende:

§ 1. Utsalgssteder for varer skal holdes lukket: hverdager fra kl. 6 eftermiddag til kl. 8 morgen, søn- og helligdager, 1ste og 17de mai den hele dag samt påskeaften, pinseaften, julaften og nyttårsaften fra kl. 5 eftermiddag.

St. Hansaften lukkes kl. 12 middag.

Fredager og onsdag før skjærtorsdag samt de 8 siste hverdager før julaften er det tillatt å holde åpent til kl. 8 aften.

§ 2. Fra bestemmelsene i § 1 gjelder følgende undtagelser:

Frihandleres utsalg (jfr. lov av 16 juli 1907 § 18) og utsalgssteder, hvor der selges cigarer,igaretter, tobakk og andre artikler for tobakkkrøkning, enten alene eller sammen med frihandlervarer, kan holdes åpne til kl. 9 aften de 4 første hverdager i uken og til kl. 10 aften fredager og lørdager samt 1ste og 17de mai, forsåvidt disse faller på almindelige hverdager.

Påskeaften, pinseaften, julaften og nyttårsaften lukkes også disse utsalg kl. 5 eftermiddag.

St. Hansaften lukkes kl. 12 middag. Utsalgssteder hvor der kun selges baker- og konditorvarer og melk og fløte, kan derhos holdes åpne søn- og helligdager fra kl. 8 til kl. 9 formiddag og fra kl. 5 til kl. 8 eftermiddag, dog således at de skal være lukket helt nyttårsdag, langfredag, 1ste påskedag, 1ste pinsedag og 1ste juledag.

§ 3. Efter lukningstid må kunder ikke innlates, derimot er det tillatt å ekspedere kunder, der er kommet inn før lukningstiden.

§ 4. Overtredelse av vedtekten straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339,2.

Kongelig resolusjon

23 mars.

av 23 mars.

Nedenstående av Norderhov herredsstyre i møte den 7 mars 1923 fastsatte vedtekter angående herberger og beverternæringen i Norderhov herred, Buskerud fylke, stadfestes i henhold til lov nr. 5 av 2 april 1917 § 5 som gjeldende inntil videre fra 15 april 1923 å regne:

§ 1. Enhver, der gjør sig en næring av å drive herberge (hotell, pensjonat, losjhus og lignende) eller bevertning med mat eller drikke, skal sørge for, at der i de dertil benyttede lokaler intet forefaller, som strider mot orden og sømmelighet.

Berusede personer må ikke tilstedes adgang til bevertninger eller herberger.

§ 2. Ingen må i bevertninger eller herberger finnes i åpenbar beruset tilstand eller gjøre sig skyldig i voldsom eller stoiende optreden, hvorved andre gjester, verten eller dennes familie eller tjenere fortrediges, eller andre av husets beboere eller omboende forstyrres og heller ikke på annen måte vise uanstendig eller forargelig opførsel.

§ 3. Bevertningsstedene skal holdes lukket fra kl. 10 aften til 8 morgen samt søn- og helligdager til kl. 1 em. I denne tid må ingen bevertning med mat eller drikke finne sted, og ingen gjester innlates eller opholde sig på sådanne steder.

Disse bestemmelser gjelder ikke bevertning av reisende og faste gjester i herberger.

Det er overlatt politiet såvel ved enkelte leiligheter å gi særlig tillatelse til å lukke senere og åpne tidligere som å meddele almindelig lignende tillatelse til bevertningssteder, hvor bevertningen med spise skjønnes å være hovedsaken, og hvor tillatsen ikke antas å ville bli misbrukt.

Omvendt kan politiet i alle tilfelle, hvor det finner, at vedkommende verter ikke overholder den tilbørlige orden, eller hvor naboene forstyrres ved støy i lokalet, pålegge lukning kl. 8 aften.

Politiets tillatelse kan når som helst og uten varsel tilbakekalles.

Ved forskriftene i denne paragraf gjøres ingen forandring i de om tiden for salg og skjenkning av brennevin, øl, vin, fruktvin og mjød ifølge lovgivningen gjeldende bestemmelser.

§ 4. Anvendelse av kvinnelig betjening i bevertninger er tillatt. Dog kan politiet forsåvidt det måtte finne grunn der- til, helt eller delvis forby anvendelsen av kvinner under en viss alder.

23 mars.

§ 5. På bevertningssteder med tilliggelser, herunder klubblokaler, hvor der bevertes med mat eller drikke, er det forbudt å fortære avhentede eller medbragte rusdrikke, jfr. lov av 23 juli 1919.

§ 6. Politiets funksjonærer kan når som helst i den tiden herberger og bevertningssteder er åpne inspisere disse og alle rum, som står i forbindelse med dem.

§ 7. Et avtrykk av disse vedtekter skal opslås på et lett iøinefallende sted i ethvert herberge og enhver bevertning.

§ 8. Overtredelse av disse vedtekter er belagt med straff, jfr. straffelovens § 339 nr. 2.

23 mars.

Kongelig resolusjon

av 23 mars.

Nedenstående av Vennesla herredsstyre i møte den 13 februar 1923 fastsatte vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Vennesla herred, Vest-Agder fylke, stadfestes i henhold til lov av 25 juli 1913 nr. 5 som gjeldende inntil videre, fra og med 15 april 1923 å regne:

1. Alle utsalgssteder for varer skal være lukket hele dagen på søn- og helligdager.
2. Alle virkedager skal utsalgsstedene være lukket fra kl. 7 aften til kl. 9 morgen.
3. Jul-, nyttårs-, påske- og pinseaften lukkes kl. 3 em.
4. Kunder, som er kommet inn før lukningstid, kan ekspederes.
5. Overtredelse av denne vedtekt straffes efter straffelovens § 339.

23 mars.

Kongelig resolusjon

av 23 mars.

1. — — — — —
2. I henhold til § 55 i lov om havne- og ringevesenet m. v. av 10 juli 1894 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på de av Holmestrand bystyre ved beslutning av 17 januar 1923 vedtatte takster for benyttelse av kommunens brygger.

Kongelig resolusjon

23 mars.

av 23 mars.

I medhold av lov om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, gjeitebukker og graværer på beite av 4 juli 1919 § 1, siste passus, bestemmes:

1. Det skal være forbudt å slippe gravær født i tiden 15 april—1 mai i angjeldende år på beite i sambeitestrekningen Kvarv—Strømvand omfattende samtlige g.nr. og b.nr. fra og med g.nr. 28 Kvarv til og med g.nr. 53 Strømmen i Sørfold herred i Nordland fylke.
2. Overtredelse herav medfører straffansvar.

Kongelig resolusjon

23 mars.

av 23 mars.

I henhold til § 88 i bygningsloven av 27 juli 1896 bestemmes, at grensene for det bygningsloven underlagte strøk i Ulsteinvik, Møre fylke, utvides overensstemmende med Ulstein herredsstyres beslutning i møte den 13 januar 1923, — hvorefter grensene for strøket blir følgende:

Fraa sjøen ved Halsen etter bytelina millom Skjeide og Osnes til ein kjem til gjerdet millom innmarka og utmarka aat garden Osnes, følger dette gjerdet til Ragna Flos sin eieendom, gjeng ovanfor huset hennar og følger vidare eit oppført gjerde ovanfor tomtene i Rydet til Einar Osnes sin eieendom, følger vidare grenselinone millom utmark og innmark for gardane Osnes, Ullsteinvik, Hofset, Stølene, Holsaker og Saunes, gjeng so vidare til sjøen etter bytet millom Saunes og Stranda.

Kongelig resolusjon

23 mars.

av 23 mars.

I medhold av lov om bruk av motorvogn av 21 juni 1912 § 2, annet ledd, fastsettes følgende som gjeldende inntil videre:

Ved kjøring med motorvogn eller motorsykkel på den vestlandske hovedvei i Sande herred, Vestfold fylke, forsåvidt angår en strekning av ca. 300 meter ved Galleberg stasjon og meieri, må hastigheten ikke overstige 20 kilometer i timen.

24 mars.

Midlertidig lov

om tillegg til lovgivningen om akkordforhandling og konkurs.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

At Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 24 mars 1923 sålydende:

§ 1. Når en aktiebank eller en sparebank har innstillet sine betalinger, og det såvel av hensyn til fordringshaverne som av samfundsmessige hensyn anses påkrevet at likvidasjon søkes undgått kan Finansdepartementet efter ansøkning fra styret anbefalt av Norges Bank bestemme at banken skal settes under offentlig administrasjon for en tid av indtil 1 år.

§ 2. Såsnart Finansdepartementet har fattet sådan beslutning som nevnt i § 1 skal Norges Bank opnevne et administrasjonsstyre og en kontrollkomité for banken efterat bankens representantskap eller forstanderskap har fått adgang til å uttale sig.

Administrasjonsstyret og kontrollkomiteen skal hver ha minst 3 medlemmer hvorav den ene opnevnes som formann.

Dessuten opnevnes det fornødne antall varamenn.

Bankens styremedlemmer og andre valgte tillitsmenn er ikke utelukket fra opnevneelse.

§ 3. Administrasjonsstyret skal uten ophold utferdige en kunngjørelse om at banken er satt under offentlig administrasjon.

Denne kunngjørelse skal innrykkes i Norsk Kunngjørelsestidende og i et eller flere blade som er almindelig lest på stedet, slås op på rettsstedet og på børsen om sådan finnes samt tinglyses såvel ved bankens verneting som ved enhver underrett innen hvis krets banken eier fast eiendom.

Videre skal administrasjonsstyret gjøre anmeldelse til handelsregistret om at banken er satt under offentlig administrasjon og om opnevneelsen av administrasjonsstyret og kontrollkomiteen.

§ 4. Fra den tid ansøkning efter § 1 er innlevert til departementet eller til befordring med post eller telegraf og til ansøkningen er avslått eller til den offentlige administrasjon ophører kan utlegg eller avsetning ikke tas i bankens eiendeler og tvangs salg kan ikke foretas med mindre en fullt rettsbeskyttet panterett er erhvervet før det nevnte tidspunkt.

I samme tidsrum kan bankens bo heller ikke besluttes tatt under konkursbehandling selv om begjæring er fremsatt tidligere.

Fordringer som er erhvervet av bankens skyldnere efterat den har innstillet sine betalinger, kan ikke bringes i motregning overfor banken.

§ 5. Administrasjonsstyret skal senest innen 3 måneder fra

opnevnelsen sende innberetning til Finansdepartementet og Norges Bank, inneholdende en uttømmende oversikt over bankens stilling, redegjørelse for forretningsførselen forut for administrasjonens iverksettelse og plan for administrasjonsstyrets arbeide. Innberetningen skal være ledsaget av en uttalelse fra kontrollkomiteen. 24 mars.

Departementet kan forlange ny innberetning avgitt hvert kvartal eller halvår og ytterligere opplysninger meddelt eller undersøkelser iverksatt. Etter forslag av Norges Bank kan det også beslutte endringer i arbeidsplanen.

Innberetninger og status kan offentliggjøres såvel av departementet som av administrasjonsstyret i den utstrekning som finnes hensiktsmessig.

§ 6. Under administrasjonen trer bankens styre og andre valgte myndigheter ut av funksjon, men de er forpliktet til å bistå administrasjonsstyret og meddele alle opplysninger som trengs for dets og kontrollkomiteens virksomhet.

§ 7. Administrasjonsstyret leder bankens virksomhet.

Administrasjonsstyrets formann eller to av dets medlemmer tegner bankens firma. Revisorer velges av kontrollkomiteen.

Nærmere forskrifter om kontrollen og revisjonen kan utferdiges av Finansdepartementet.

§ 8. Under administrasjonen fortsettes bankens virksomhet i den utstrekning som administrasjonsstyret finner forsvarlig, under hensyntagen til fordringshavernes interesser.

Fordringer som grunner sig på mottagelsen av nye innskudd eller på utførelse av andre almindelige bankforretninger har fortrinsrett for eldre fordringer om banken senere overgår til akkordforhandling eller konkurs. Over alle nye forretninger føres særskilt bokholderi.

§ 9. Forfalne vekslar og andre gjeldsbrevar, for hvis innfrielse banken er ansvarlig, kan fornyes såfremt det kan skje uten utlegg for banken. Dog bør det i så fall uttrykkelig anføres at underskriften meddeles til fornyelse og den skal ikke gi vedkommende fordringshaver eller medforpliktete bedre rett til fyldestgjørelse enn om fornyelse ikke hadde funnet sted.

Forfallen gjeld, som har fortrinsrett i konkurs, eller er sikret ved pant, kan utbetales.

§ 10. Innskudd og andre rentebærende forpliktelser fra tiden før innsendelsen av ansøking om administrasjon forrentes under administrasjonen efter en rentesats som til enhver tid skal ligge 2 prosent under Norges Banks diskonto.

Avbetaling på sådanne forpliktelser kan foregå men ikke i større utstrekning enn administrasjonsstyret finner strengt påkrevet av hensyn til fordringshavernes personlige behov eller deres

24 mars. erhvervsvirksomhet og ikke med større beløp enn der med sikkerhet kan påregnes som dividende om banken skulde overgis til konkursbehandling. Avbetalingene med tillegg av 4 prosent rente gjelder i tilfelle som forskudd på konkursdividenden eller akkordprosentene.

§ 11. Finansdepartementet kan efter ansøknning fra administrasjonsstyret forlenge den i § 1 fastsatte årsfrist med 1 år ad gangen.

Det kan også til enhver tid efter forslag av Norges Bank pålegge administrasjonsstyret å innlede akkordforhandling eller å overgi banken til konkursbehandling.

§ 12. Efter utgangen av hvert kalenderår såvelsom ved administrasjonens avslutning skal administrasjonsstyret snarest mulig avgi revidert regnskap til Finansdepartementet.

Regnskapet skal være ledsaget av kontrollkomiteens uttalelse og kunngjøres på den i aktielovens § 51 foreskrevne måte.

§ 13. Bestemmelsene i straffelovens § 289 skal også gjelde når en bank er satt under offentlig administrasjon efter denne lov.

§ 14. Blir der av en bank som er under offentlig akkordforhandling eller konkurs fremsatt et akkordforslag som er betinget av at der tilveiebringes ny driftskapital, og er akkordforslaget med rekonstruksjonsplanen anbefalt av akkordstyret eller konkursboets bestyrer og kreditorutvalget og dessuten godkjent av Norges Bank og Finansdepartementet, kan akkorden stadfestes av skifteretten når forslaget er vedtatt med det lovbestemte flertall efter fordringenes beløp selv om der ikke er flertall efter personer.

Ved en sådan akkord kan det forbeholdes at senere stiftede fordringer skal ha fortrinsrett fremfor de fordringer som omfattes av akkorden såfremt banken kommer under konkurs før akkorden er opfylt.

Bestemmelsene i § 10, annet ledd får tilsvarende anvendelse.

§ 15. Skifteretten kan i sådanne boer som nevnt i § 14 forlenge fristene for fremsettelse og behandling av akkordforslag. Dog kan møte til behandling av akkordforslag ikke holdes senere enn 1 år efter akkordforhandlingens åpning.

§ 16. Den ved konkurslovens § 119, jfr. akkordforhandlingslovens § 30, hjemlede rett for boets skyldnere til å bringe fordringer på boet i motregning kommer ikke til anvendelse på fordringer, som er erhvervet efterat banken innstillet sine betalinger.

§ 17. Denne lov trer i kraft straks.

Bestemmelsene i §§ 14 og 15 kommer til anvendelse også når akkordforhandling eller konkurs er åpnet tidligere.

Aktes der i et sådant akkordforhandlingsbo fremsatt nytt ak-

akkordforslag overensstemmende med denne lovs § 14, skal akkord- 24 mars
styret beramme nytt møte som i akkordforhandlingslovens § 6
omhandlet.

Overgår en bank fra akkordforhandling til administrasjon
etter denne lov kommer bestemmelsene i akkordforhandlingslovens
§ 31 ikke til anvendelse.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og
bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 24 mars 1923.

Haakon.

(L. S.).

Otto B. Halvorsen.

H. S. Først.

Utgiver: Byråchef Young.

Grøndahl & Sønns boktrykkeri. Kristiania.